

BINNENLAND

MR. TOPPOP
AD VISSER MET 'MARATHON MUZIEKVIDEO PERFORMANCE' IN MUSEUM

Altijd anders dan anders

Wie bij Ad Visser nog altijd denkt aan rookwolken, glittergitaren en Penney de Jager loopt mijlen achter. Mr. Toppop is tig levenswerken verder. Zijn nieuwste project krijgt onderdak in het Groninger Museum: een ruim acht uur durende 'videoclip' bij zijn 1050 coupletten tellend lied. Op bezoek bij een onvermoeibare andersdenker. „Wat ik wil? Niks.“

door Bernice Breure

Hij is een 'vreselijke gastheer' en dus is de keuze deze middag: water of zoet bier. Vanuit de woonkamer op de eerste verdieping van zijn Gooische villa wijst de immer goedgebouwd multimedia performer/singer-songwriter en passant op de torenhoge palmbomen in zijn megatuin. „Kijk eens wat ik tien jaar geleden met een vooruitziende blik op de global warming uit de Dolomieten heb gehaald.“ Een overleg over de publicatiedatum van dit verhaal besluit hij opgewekt met een 'ach, what the funk'.

Op de smart-tv staat het eerste beeld van De Parade van de Hemelse Tragedie al startklaar. Vrijdagnacht gaat Visser's marathonwerk van 8 uur, 39 minuten en 39 seconden in première tijdens het Noorderzon Performing Arts Festival in Groningen. Gelijktijdig opent het

Groninger Museum de deuren voor een constante vertoning.

In het lied bezingt Visser zaken als de valkuilen van de liefde, de jacht op geld, de zucht naar geluk, maar ook net zo makkelijk het biggenvlees van Super de Boer als termen uit de kwantumfysica. Ruim een decennium geleden zette hij zich op een vroege ochtend aan het schrijven, zoals hij zo vaak doet. „Na een paar coupletten was me duidelijk: dit woedt een

lang verhaal. Dan dringt zich na elf coupletten de vraag op: wat ga ik hier later mee doen? Maar dat zegt je verstand, niet je intuïtie. Ik denk dan: verstandige gedachte, maar daar gaan we ons niet mee bezighouden. Ik volgde het spoor van de intuïtie en was benieuwd waar dat me zou brengen. Elf coupletten, m. zn... Bij de 711 dacht ik: misschien gaat dit wel de rest van mijn leven zo door. Als ik hier tot mijn dood mee bezig was geweest, had ik er ook vrede mee gehad.“

Kwam er dan geen minstens lichte paniek om de hoek kijken? Grote ogen achter zijn kenmerkende bril. „Waarvoor? Ik weet dat een platenmaatschappij niet blij is met een song van deze lengte. Zij kunnen daar niets mee. Maar wat heb ik daarmee te maken? Ik leef niet voor de platenmaatschappij. Nee, het zal nooit op de radio worden gedraaid. Maar wat heb ik daarmee te maken? Ik leef niet voor de radio. Het was anders dan anders en dat boeit mij altijd.“

In 2005 werd het lied in boekvorm uitgebracht. Nadat hij het had opgenomen - Visser neemt zang en gitaar voor eigen rekening - bedacht hij dat er beeld bij moest. Hij kwam op 'stills', gebaseerd op fotografie. „Het wordt de langste videoclip ter wereld genoemd, maar beter zou je het een marathon muziekvideo performance kunnen noemen.“

BEELD MR INSTANT IMAGE ACTION

Mr Instant Image Action („Een jonge, zeer getalenteerde gast die de buitenwereld bewust op afstand wil houden“) werkte de afgelopen tien jaar aan kleurrijke in elkaar overlappende beelden die bijna een hallucinerende wer-

eigen ideeën?“ Een rode draad is wellicht dat we ons minder moeten laten leiden door De Anderen. Hij citeert een strofe uit het lied: „Wij waanden toeschouwer te zijn van buitenwerelds drama. De grond van het mysterie is 'innerlijk panorama'. Wat wij buiten zien is binnen, als projectie van de geest, buiten altijd panorama van

ons innerlijk geweest.“ Hij licht toe: „De zin van het bestaan ken ik even-

'Ik ga hoogstens iets veroorzaken'

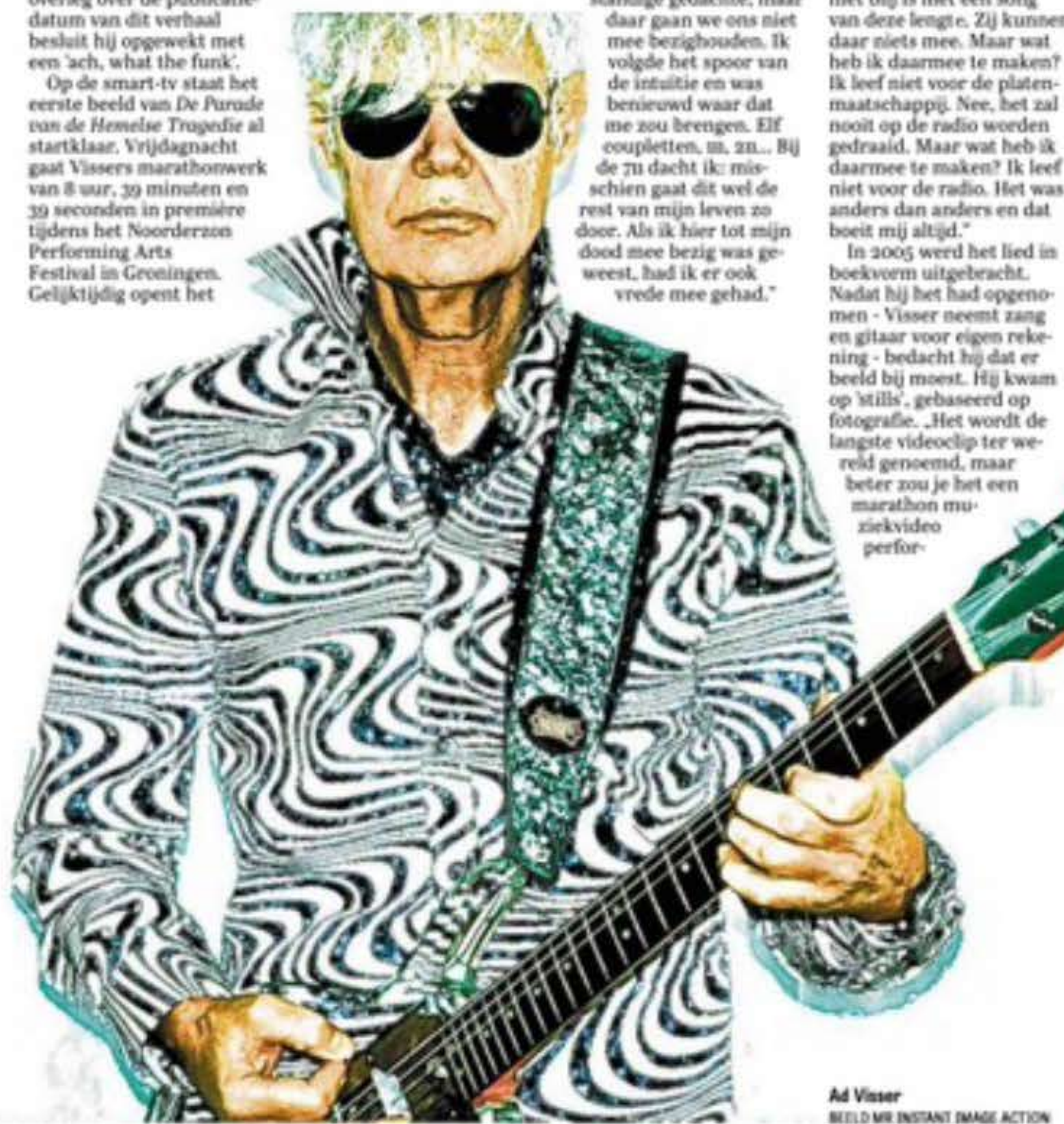
king hebben, laat Visser zien die het vervolgens zelf monteerde. Hij nodigde museumdirecteur Andreas Blühm, moderne kunstexpert, uit om het eindresultaat vanaf zijn leren bank te bekijken. „Hij vertelde het gevoel te hebben er helemaal in te worden gezogen en bleef zeker een uur kijken.“ Blühm

besloot in het Groninger Museum ruimte te maken voor de Hemelse Tragedie.

Visser doet op verzoek een poging zijn parade te duiden. „Je zou het een analyse van een tijdsbeeld kunnen noemen. Er zit alles in wat de mens bezighoudt: liefde, wensen, dromen, maar ook de valkuilen en klemmen van het bestaan. Een stroom van onderwerpen waarbij ook niets maatschappijlijk wordt geschuwd. We zien de wereld door de waas van onze eigen aannames en ideeën. Is dat de wereld wel? En zijn het wel onze

min. Ik denk wel dat je het beste zoveel mogelijk je eigen visie en vorm voor het leven zou moeten ontwikkelen. Omdat je dan dichter bij jezelf komt. Als je de vormen van anderen blijft overnemen, weet je misschien aan het eind van dit bestaan helemaal niet wie je bent geweest. Dat kan toch nooit leiden tot enige vorm van geluk.“ Zou hij de bezoeker dat willen meegeven, hou meer vast aan je eigen pad? „Ik wil niks, ik ga niemand iets opleggen. Hoogstens iets veroorzaken...“

„Adrie heeft te veel fantasie“ stond in zijn allereerste schoolrapport. „Als ik dat eruit had laten rammen, wat een ander leven had ik dan gekregen.“ Volgend jaar wordt Visser zeventig. „Als ik alles zou kunnen doen, heb ik nog vijf levens nodig. Maar daar lig ik niet wakker van. Ik hoef nergens naartoe, we zijn er al.“ Lucht constaterend: „Joh, je begint als spermatozoïde in een groep met tig miljoen collega's en één komt er maar doorheen. Dat ben jij: dat ben ik! Dus we hebben al gewonnen. Mogen we dan even bijkomen?“

 Ad Visser
BEELD MR INSTANT IMAGE ACTION